

Ба шурои диссертациони 6D.KOA-018-и
назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон
(734025, ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ 17)

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ ба диссертатсияи Шерзода Бурҳоналӣ Сабзалӣ дар мавзуи «Речаи ҳуқуқии молу мулки ғайриманқул тибқи қонунгузориҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон: таҳқиқоти ҳуқуқи маданӣ», ки барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯи ихтисоси 12.00.03 - Ҳуқуқи граждани; ҳуқуқи соҳибкорӣ; ҳуқуқи оилавӣ; ҳуқуқи байналмилалӣ хусусӣ (илмҳои ҳуқуқшиносӣ) пешниҳод шудааст.

Мутобиқати диссертатсия ба ихтисос ва самти илм, ки аз рӯи он диссертатсия ба ҳимоя пешниҳод шудааст. Диссертатсияи Шерзода Бурҳонали Сабзалӣ дар мавзуи «Речаи ҳуқуқии молу мулки ғайриманқул тибқи қонунгузориҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон: таҳқиқоти ҳуқуқи маданӣ» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ ба шиносномаи ихтисоси 12.00.03 – Ҳуқуқи маданӣ; ҳуқуқи соҳибкорӣ; ҳуқуқи оилавӣ; ҳуқуқи байналмилалӣ хусусӣ мутобиқ мебошад.

Маврид ба зикр аст, ки диссертатсияи тақриршаванда дар доираи барномаи дурнамои корҳои илмӣ-таҳқиқотии кафедраи ҳуқуқи маданияи факултети ҳуқуқшиносии Донишгоҳи миллии Тоҷикистон барои солҳои 2021-2025 – «Нақши ҳуқуқи маданӣ дар татбиқи ҳадафҳои миллии стратегӣ» омода гардидааст.

Мубрам будани мавзуи диссертатсия. Мувофиқи моддаи 12-и Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон гуногуншаклии моликият асоси иқтисодиёти Тоҷикистонро ташкил дода, давлат барои ин фаъолияти озодаи иқтисодӣ, соҳибкорӣ, баробарҳуқуқӣ ва ҳифзи ҳуқуқии ҳамаи шаклҳои моликият, аз ҷумла моликияти хусусиро кафолат медиҳад. Дар ташкили ин муомилот танзими ҳуқуқии муносибатҳои марбут ба ашёи ғайриманқул нақши асосиро мебозад. Молу мулки ғайриманқул асоси

иқтисодиёти тамоми соҳаҳои ҷамъияти мебошад. Рушди истеҳсолот, фазои сармоягузори ва неқӯаҳволии аҳоли бештар аз интихоби дурусти речаи ҳуқуқи дар бахши молу mulки ғайриманқул вобаста аст. Мавзуи интихобнамудаи таҳқиқбаранда низ бешубҳа ба ин масъала бахшида шудааст.

Аз муқаррароти Кодекси маданияи Ҷумҳурии Тоҷикистон ва дигар санадҳои меъёрии ҳуқуқии соҳаи мазкур маълум мегардад, ки дар доираи васеи муносибатҳои ҳуқуқи маданӣ молу mulки ғайриманқул ҳамчун объект баромад менамояд. Молу mulки ғайриманқул падидаи классикӣ буда, ҳазорслолаҳо чун объекти ҳуқуқи маданӣ эътироф гардида, амал менамояд ва муносибатҳои марбут ба он танзим карда мешавад. Дар Тоҷикистони соҳибистиқлол низ барои танзими пурраи муносибатҳои ба молу mulки ғайриманқул дахлдор санадҳои меъёрии ҳуқуқии зиёд қабул гардида, речаи ҳуқуқии он мустақкам карда шуд. Ҳамзамон, таҳлили маълумоти омории пешниҳоднамудаи муаллиф (саҳифаҳои 5 ва 6) шаҳодат медиҳанд, ки муомилоти объекти мазкур дар амалия ба таври васеъ ҷой дорад. Аммо, новобаста аз арзиши илмию амалии баланд доштани мавзуи молу mulки ғайриманқул, ин самт дар илми ҳуқуқи маданӣ таҳлилношуда боқӣ монда буд. Таҳқиқоти диссертатсионии Шерзода Бурҳоналӣ чунин холигиро дар илми ҳуқуқи маданияи ватанӣ пурра менамояд.

Илова бар ин, мубрами таҳқиқотро муаллиф ба таври дақиқ муайян намуда, қайд менамояд, ки «тибқи моддаи 138 Кодекси маданияи Ҷумҳурии Тоҷикистон киштиҳои ҳавой ва объектҳои кайҳонӣ молу mulки ғайриманқул маҳсуб мешаванд. Дар қонунгузори мамлакат нисбати объектҳои мазкур қоидаҳои махсус муқаррар нагардидаст ва дар амалия муомилоти киштиҳо ва объектҳои кайҳонӣ на ҳамчун молу mulки ғайриманқул анҷом дода мешаванд. Дар қонунгузори тартиби бақайдгирии давлатии объектҳои мазкур пешбинӣ нашудааст» (саҳифаи 7). Дар ин

замина, масъалаи мазкурро муаллиф дар зербоби сеюми боби дуюм баррасӣ карда, пешниҳодҳои дахлдор бобати такмили қонунгузорӣ манзур намудааст.

Дарачаи навгонии натиҷаҳои дар диссертатсия бадастомада ва нуқтаҳои илмие, ки барои ҳимоя пешниҳод мешаванд. Таҳқиқот дар муҳити илми ҳуқуқшиносии ватанӣ яке аз нахустин пажӯҳишҳои диссертатсионӣ мебошад, ки дар он речаи ҳуқуқии молу мулки ғайриманқул ба таври фарох мавриди баррасӣ қарор дода шудааст. Диссертант ба паҳлуҳои назариявии речаи ҳуқуқии молу мулки ғайриманқул маҳдуд нашуда, балки амалия, мушкилот ва дурнамои танзими речаи ҳуқуқии молу мулки ғайриманқулро мавриди таҳлилу омӯзиш қарор додааст ва пешниҳодҳои аз ҷиҳати илмӣ асоснокшударо ҳамчун навгонӣ дар кори худ ба миён гузоштааст.

Диссертант вазифаҳои гузоштаи худро дар самти таҳқиқоти диссертатсионии мазкур тавассути нуқтаҳои илмие ба ҳимоя пешниҳоднамудааш пурра инъикос намуда, ҷиҳати расидан ба ҳадафҳои худ аз сарчашмаҳои таърихӣ-ҳуқуқӣ, қонунгузории миллӣ, санадҳои ҳуқуқии байналмилалӣ, қонунгузории давлатҳои алоҳида, махсусан Олмон ва Фаронса, инчунин аз андешаву назари олимони ватанию хориҷӣ истифода намудааст, ки онҳо дар маҷмуъ мустаҳкамии навгонии таҳқиқоти диссертатсиониро таъмин намудаанд. Ҳамин тавр, навгонии таҳқиқоти диссертант бо ҳалли масъалаҳои зерин муайян мегардад:

1. Таҳлили речаи ҳуқуқии молу мулки ғайриманқул вобаста ба марҳилаҳои таърихӣ, аз ҷумла даврони Рими қадим, даврони Шуравӣ ва соҳибистиқлолии кишвар. Ҳамзамон муайян намудани махсусияти ҳар кадоми он дар шаклгирии танзими ҳуқуқии молу мулки ғайриманқул .

2. Муайян намудани мафҳуми молу мулки ғайриманқул вобаста ба маҳакҳои мансубият (аз рӯйи табиат, алоқаи мустаҳкам доштан бо замин, дар асоси талаботи қонунгузорӣ ва ғайра) ва мақсади он. То кунун мафҳуми

молу мулки ғайриманқул дар қонунгузори маданӣ аз рӯи номгӯй пешбинӣ карда шудааст.

3. Речаи ҳуқуқи мадании молу мулки ғайриманқул инҳоро фаро мегирад: 1) тартиби хоси пайдоиш, гузариш ва қатъи ҳуқуқҳо ба молу мулки ғайриманқул, ки бақайдгирии давлатиро талаб менамояд; 2) ба маҳалли ҷойгиршавии молу мулки ғайриманқул алоқаи мустақкам доштани ҷойи иҷрои уҳдадорӣ, маҳалли кушода шудани мерос, бақайдгирии давлатӣ; 3) тартиби махсуси ба даст овардани ҳуқуқи моликият ба молу мулки ғайриманқул; 4) татбиқ шудани муҳлатҳои махсус нисбати муносибатҳои ба молу мулки ғайриманқул алоқаманд; 5) ба таври ҳатмӣ пешниҳод намудани ҳуҷҷатҳои ҳуқуқмуайянкунандаи молу мулки ғайриманқул барои анҷом додани муомилот вобаста ба он; 6) риояи ҳатмии шакли аҳдҳо ба молу мулки мазкур ва бақайдгирии давлатии онҳо; 7) дар асоси розигии иштирокдорони моликияти якҷоя анҷом додани муомилоти молу мулки ғайриманқул.

Навгони илмӣ ва амалии нуктаи мазкур дар он ифода меёбад, ки тартиби хоси пайдоиш, гузариш ва қатъи ҳуқуқҳо ба молу мулки ғайриманқул, ки бақайдгирии давлатиро талаб менамояд, ҳамчун речаи ҳуқуқии молу мулки ғайриманқул баромад менамояд. Диссертант бо пешниҳоди ин нуктаи илмӣ мушкилоти назариявӣ ва амалии тартиби хоси пайдоиши молу мулки ғайриманқулро, ки бақайдгирии давлатиро талаб менамояд, мавриди таҳлил қарор додааст. Воқеан, бақайдгирии пайдоиши молу мулки ғайриманқул, дар мисоли дарахтони бисёрсола ба яке аз масъалаҳои муҳимми амалияи ҳуқуқтатбиқкунӣ табдил ёфтааст, ки дар таҳқиқоти мазкур роҳҳои ҳалли ин масъалаҳо муайян карда шудааст.

4. Байни объекти молу мулки ғайриманқули ба замин алоқаи мустақкамдошта (бино, иншоот) ва қитъаи замин бояд алоқаи ҳуқуқӣ вуҷуд дошта бошад. Объектҳои ба замин алоқаи мустақкамдошта бидуни

алоқаи ҳуқуқӣ ба қитъаи замин ҳамчун ашёи ғайриманқул эътироф карда мешаванд, аммо ҳуқуқ ба он ба вучуд омада наметавонад.

Диссертант бо ин пешниҳод дар баробари он, ки молу мулки ғайриманқул нишонаи алоқаи мустаҳкам доштан бо заминро дорост, ҳамзамон алоқаи ҳуқуқӣ доштани молу мулки ғайриманқулро муайян намудааст, ки мубрамияти пешниҳоди мазкурро нишон медиҳад. Дарвоқеъ, объектҳои бо замин алоқаи мустаҳкамдошта бидуни алоқаи ҳуқуқӣ ба қитъаи замин ҳамчун ашёи ғайриманқул эътироф карда мешаванд, аммо ҳуқуқ ба он ба вучуд омада наметавонад ва дар муомилот ворид шуда наметавонад. Чунончи, қонунгузориҳои маданияи Ҷумҳурии Тоҷикистон нисбат ба сохтмони худсарона талаботи махсус муқаррар намудааст. Ба даст овардани ҳуқуқи моликият ба сохтмони худсарона раванди мушаххасеро талаб менамояд, ки танҳо баъди амалӣ намудани он шахси сохтмони худсаронаро бунёдкарда метавонад ҳуқуқи моликиятиро нисбати он ба даст орад. Ҳолати мазкур ашёи ғайриманқул будани сохтмони худсаронаро истисно накарда, танҳо ҷараёни ба вучуд омадани ҳуқуқ ба онро муқаррар намудааст, ки алоқаи ҳуқуқиро ҳамчун аломати молу мулки ғайриманқул нишон медиҳад. Мушкилоти мазкур дар рисолаи илмии диссертант баррасӣ гардидааст.

Муаллиф дар баробари масъалаҳои анъанавии самти мазкур, ичунин ба таҳқиқи масъалаҳои нави ҳуқуқи маданияи Тоҷикистон, ба монанди маҷмуаи томи ғайриманқул ва ҳуқуқи ҳамсоягӣ даст задааст, ки ин арзишмандии рисолаи илмиро дучанд мегардонад. Масалан, муаллиф амалисозии ҳуқуқҳои ашёӣ ба молу мулки ғайриманқулро таҳлил карда, ҳуқуқи ҳамсоягиро ҳамчун ҳадди амалисозии ҳуқуқҳои мазкур муайян кардааст (саҳифаи 77). Бояд қайд намуд, ҳуқуқи мазкур дар пасманзари рушди соҳаи сохтмон, махсусан бунёди биноҳои баландошёна аҳаммияти хос пайдо менамояд. Дар робита ба ин, муаллиф андешаи саривақтиро пешниҳод намудааст, ки «новобаста аз истифода шудан ё нашудани молу

мулки ғайриманқул молик уҳдадор аст, то онро дар ҳолати дахлдор нигоҳ дорад. Масалан, агар ҳолате ба вучуд ояд, ки шахс бо аъзои оилааш муддати муайян дар манзили худ истиқомат накунад, аммо дар ин давра аз ин манзил сӯхтор ба вуқӯъ пайваста, ба молу мулки ҳамсоягон зарари моддӣ расад. Дар натиҷа, новобаста аз муддати муайян истифода набурдани манзил, молик уҳдадор аст, ки зарари расондари пурра пардохт намояд, зеро вай уҳдадор буд, ки ҳолати дахлдори молу мулки худро таъмин намояд, то аз он ба молу мулки дигарон зарар расонда нашавад» (саҳифаи 78).

Асоснокӣ ва эътимоднокии хулосаҳо ва тавсияҳои дар диссертатсия зикршуда. Эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқоти диссертатсионӣ ба таҳлили воқеъбинона ва ҳаматарафаи таҳқиқоти назариявӣ ва амалӣ оид ба паҳлуҳои мухталифи речаи ҳуқуқи маданияи молу мулки ғайриманқул, ба монанди таҳлили адабиёти илмии ватанию хориҷӣ, таҳлили қонунгузори амалкунандаи Ҷумҳурии Тоҷикистон, таҳлили амалияи ҳуқуқтатбиқкунӣ дар самти бақайдгирии молу мулки ғайриманқул, таҳлили муқоисавӣ-ҳуқуқии қонунгузори Ҷумҳурии Тоҷикистон бо қонунгузори давлатҳои хориҷӣ, алалхусус давлатҳои аъзои Иттиҳоди Давлатҳои Мустақил дар самти молу мулки ғайриманқул асос меёбад.

Натиҷаҳои таҳқиқоти диссертатсионӣ, аз ҷумла нуқтаҳои илмӣ ва амалии ба ҳимоя пешниҳодшаванда заминаи боэътимоди назариявӣ ва методологӣ доранд. Муаллиф хулоса, пешниҳод ва тавсияҳоро бо сарчашмаҳои мушаххаси илмӣ, истинод ба маводди илмӣ, қонунгузори миллӣ ва хориҷӣ ва амалияи ҳуқуқтатбиқкунӣ асоснок намудааст. Масалан, муаллиф андешаи сарвати умумихалқӣ эътироф намудани заминро бо асосҳои дахлдори ҳуқуқӣ рад намуда, андешаи худро бо таҳлили таҷрибаи қонунгузори Ҷумҳурии Қазоқистон ва дигар давлатҳои хориҷӣ асоснок намудааст (саҳифаи 105).

Аҳаммияти илмӣ, амалӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоии натиҷаҳои диссертатсия бо нишон додани тавсияҳо оид ба истифодаи онҳо. Таҳқиқоти

диссертационии Шерзода Бурҳоналӣ Сабзалӣ аҳаммияти баланди илмӣ ва амалӣ дорад. Зеро хулосаҳо ва пешниҳодҳои дар натиҷаи таҳқиқоти диссертационӣ бадастомада метавонанд барои ҳалли масъалаҳои назариявӣ ва амалӣ дар самти молу мулки ғайриманқул истифода карда шаванд. Маврид ба зикр аст, ки истифодаи маводди диссертатсия дар таҳлилу хулосабарории мавзуҳои илмию назариявии ҳуқуқи маданӣ истифода шуда метавонад.

Хулосаву пешниҳодҳои таҳқиқот барои амалияи ҳуқуқатбиқсозӣ дар соҳаи молу мулки ғайриманқул аҳаммияти калон доранд. Ҳамзамон, муқаррароти асосии таҳқиқоти диссертационӣ дар омода намудани адабиёти ҳуқуқӣ ва таълимӣ-методӣ, инчунин дар чараёни таълими фанҳои ҳуқуқи маданӣ, ҳуқуқи ашъӣ, ҳуқуқи шартномавӣ, ҳуқуқи мерос ва ғайра истифода шуда метавонанд.

Хулоса ва тавсияҳои пешниҳоднамудаи муаллиф дар самти такмили қонунгузорӣ ва амалишавии меъёрҳои он нақши муҳим дошта, дар амал татбиқ шуда метавонанд. Масалан, Кодекси маданияи Ҷумҳурии Тоҷикистон маҷмуаи томи ғайриманқулро ҳамчун объекти алоҳидаи ҳуқуқҳои маданӣ муайян намудааст (моддаи 141). Вале, барои бақайдгирии давлатии объекти мазкур дар қонунгузорӣ меъёри мушаххас муқаррар нагардидааст. Масъалаи мазкурро диссертант таҳлил карда, пешниҳоди якуми амалӣ ба ҳалли масъалаи мазкур алоқаманд аст.

Наشري натиҷаҳои диссертатсия дар маҷаллаҳои тақризшавандаи илмӣ. Доир ба мавзуи диссертатсия ва моҳияти он диссертант 1 монография, 21 мақолаи илмӣ, аз ҷумла 11 адади онҳо дар маҷаллаҳои тақризшавандаи тавсиянамудаи Комиссияи олии аттестационии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва 3 тафсир ба қонунҳо ба таъбирасонидааст. Дар робита ба ин, теъдоди маводди интишоршуда ба талаботи банди 35-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори

Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 тасдиқ гардидааст, мувофиқ мебошад.

Натиҷаҳои асосии таҳқиқоти диссертатсионӣ дар конференсияҳои илмию амалии соҳавӣ дар шакли пешниҳоди маърузаи илмӣ баррасӣ шудаанд.

Мутобиқати барасмиятдарории диссертатсия ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон. Диссертатсияи Шерзода Бурҳоналӣ Сабзалӣ аз номгӯи ихтисораҳо, муқаддима, ду боб, шаш зербоб, хулоса, тавсияҳо ва рӯйхати адабиёт (маъхазҳо) иборат мебошад, ки ба мақсад, вазифа ва мантиқи таҳқиқот асос ёфтаанд.

Дар муқаддима мубрамияти мавзӯи таҳқиқот асоснок карда шуда, сатҳи омӯзиш, мақсад, вазифаи таҳқиқот, асосҳои методологии таҳқиқот, навгонии илмии таҳқиқот ва нуктаҳои илмии ба ҳимоя пешниҳодшаванда, аҳаммияти назариявӣю амалии таҳқиқот, тасвиби натиҷаҳои таҳқиқот, сохтор ва ҳаҷми диссертатсия баён карда шудааст. Дар бобу зербобҳои алоҳидаи диссертатсия масъалаҳои баррасӣ гардидаанд, ки онҳо мувофиқ ба мақсаду вазифаҳои таҳқиқоти диссертатсионӣ мебошанд.

Дар баробари ин, муаллиф дар доираи диссертатсия авторефератро тибқи талаботи муқарраргардида таҳия ва интишор намудааст, ки онҳо мутобиқати дохилию мантиқӣ мебошанд.

Бо ҳамин назардошт, диссертатсияи Шерзода Бурҳоналӣ Сабзалӣ ба талаботи бандҳои 31, 32, 33 ва 34-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 тасдиқ гардидааст, мутобиқ мебошад.

Эродҳо ба диссертатсия. Диссертатсия дар баробари муваффақиятҳо, инчунин дорои баъзе нуқсонҳои дорои хислати муҳоҳисавӣ мебошад, ки тавзеҳу асосноккунии иловагиро талаб менамоянд, аз ҷумла:

1. Дар хулосаи шашум муаллиф зикр менамояд, ки «замин объекти муомилоти маданӣ буда наметавонад ва дар муомилоти маданӣ ҳамчун қитъаи замин иштирок менамояд. Аммо новобаста аз қисми замин будани қитъаи замин, охирин объекти муомилоти озоди маданӣ намебошад. Бо дарназардошти он ки замин танҳо ба ҳуқуқи моликияти давлат тааллуқ дошта метавонад, он объекти муомилоти маҳдуди маданӣ мебошад». Ин андешаи муаллиф баҳснок мебошад, зеро моддаи 13 Конституцияи Ҷумҳурии Тоҷикистон заминро ҳамчун объекти моликияти истисноии давлат муайян кардааст. Вобаста ба ин, мавқеи муаллиф баҳснок буда, такмилталаб мебошад.

2. Дар пешниҳоди амалии панҷум муаллиф қайд намудааст, ки «ба моддаи 1158 Кодекси маданияи Ҷумҳурии Тоҷикистон иловаи зерин ворид карда шавад: «3. Нисбат ба шартномаи сохтмони ҳиссагии бинои истиқоматӣ муқаррароти зербоби 1 ва 3, боби 41 ва зербоби 6, боби 35 Кодекси мазкур татбиқ карда мешавад, агар аз талаботи шартнома ё қонун тартиби дигаре барнаояд». Муаллиф асоснок шуморидааст, ки муқаррароти ба шартномаи хариду фурӯши молу мулки ғайриманқул ва паймонкории сохтмон дахлдошта ба шартномаи сохтмони ҳиссагии бинои истиқоматӣ татбиқ карда шавад. Дар дигар таҳқиқоти илмӣи ватанӣ дастгирӣ шудааст, ки шартномаи сохтмони ҳиссагии бинои истиқоматӣ хусусияти мустақил дошта, намуди шартномаи хариду фурӯш ва паймонкорӣ намебошад.

Аз ин рӯ, мехостам, мавқеъ ва асосҳои муаллифро ҷиҳати самранокӣ ва муътамадии пешниҳоди мазкур фаҳмам.

Бояд қайд кард, ки эродҳои овардашуда ба арзёбии мусбати таҳқиқоти диссертатсионӣ таъсир нарасонида, бозгӯӣи он мебошанд, ки мавзӯ мураккаб ва баҳснок аст. Дар умум, диссертатсия бо сабку услуби хос дар сатҳи баланди илмӣ таҳия шуда, сазовори баҳои мусбат аст.

Қисмати хотимавии тақриз. Хулоса, таҳқиқоти диссертатсионӣ аз рӯйи муобрамият, сохтор, ягонагии дохилӣ ва мантиқӣ, сатҳи навғониҳои

илмӣ ва эътимоднокии онҳо, аҳаммияти ҳуқуқӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоӣ доштан ва дар амал татбиқшавандагии натиҷаҳо таҳқиқоти мукамал ва баитмомрасида аст. Дар натиҷаи таҳлили мавзуи мазкур натиҷаҳои илман асоснок ба даст оварда шуда, масъалаҳои илмии ҷойдошта таҳлил шудаанд ва натиҷаҳои он барои илми ҳуқуқшиносӣ навагонӣ мебошанд. Муаллиф масъалаҳои илмиро бо истифодаи самараноки усулҳои таҳқиқи илмӣ баррасӣ намуда, хулоса ва тавсияҳои судманд манзур намудааст ва рисолаи илмии мазкур дар амалишавии сиёсати ҳуқуқии Ҷумҳурии Тоҷикистон нақши босазо дорад.

Ҳамин тавр, диссертатсияи Шерзода Бурҳоналӣ Сабзалӣ дар мавзуи «Речаи ҳуқуқии молу мулки ғайриманқул тибқи қонунгузори Ҷумҳурии Тоҷикистон: таҳқиқоти ҳуқуқи маданӣ» пурра ба талаботи пешбиниамудаи Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 тасдиқ гардидааст, ҷавобгӯ буда, муаллифи он сазовори дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.03 – Ҳуқуқи граждани; ҳуқуқи соҳибкорӣ; ҳуқуқи оилавӣ; ҳуқуқи байналмилалӣ хусусӣ (илмҳои ҳуқуқшиносӣ) мебошад.

Муқарризи расмӣ:

ходими пешбари илмии шӯъбаи масоили назариявии давлат ва ҳуқуқи муосири Институти фалсафа, сиёсатшиносӣ ва ҳуқуқи ба номи А. Баҳоваддинови АМИТ, номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ

Қодирзода Т.Қ.

Имзои «Т.Қ. Қодирзода»-ро тасдиқ мекунам. Сардори шӯъбаи кадрҳои Институти фалсафа, сиёсатшиносӣ ва ҳуқуқи ба номи А. Баҳоваддинови АМИТ

Абдурахмонзода Б.А.

11.11.2024

Суроға: Ҷумҳурии Тоҷикистон, Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон, 734025, шаҳри Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ, 33. Телефон: (99237) 221-50-83; Факс: (99237) 221-71-00; E-mail: president@amit.tj